

Beretn. ang. den XV. internationale Arbejdskonference i Genève 1931.

4. Udvalget angaaende partiel Revision af Konventionen om Kvinders Natarbejde (48 Medlemmer, hvoraf 24 Regeringsrepræsentanter, 12 Arbejdsgiver- og 12 Arbejderrepræsentanter).
5. Udvalget angaaende Konferencens Reglement (30 Medlemmer, 10 for hver Gruppe).
6. Udvalget angaaende de af Regeringerne i Henhold til Fredstraktatens Art. 408 afgivne Rapporter om Konventionernes Anvendelse (42 Medlemmer, 14 for hver Gruppe).

De under 2. (Lavalder) og 4. (Kvinders Natarbejde) nævnte Udvalg var sammensat efter det »Riddellske System« (saaledes kaldet efter den canadiske Regeringsrepræsentant, Riddell, der paa Konferencen i 1929 bragte dette System i Forslag), hvorefter Regeringsgruppen faar dobbelt saa mange Repræsentanter i Udvalget som hver af de to andre Grupper, mod at hver Regeringsrepræsentant kun faar een Stemme, medens Arbejdsgiver- og Arbejderrepræsentanterne hver faar 2 Stemmer.

Danmark havde følgende Repræsentation i Udvalgene:

Forretningsudvalget: Direktør *Ørsted*, Udvalgets Vicepræsident.

Udvalget angaaende Lavalderen for Børns Arbejde i ikke-industrielle Virksomheder: Kontorchef *Dreyer*, Fuldmægtig *Østerberg* (som Suppleant i Arbejdsgivergruppen) og Næstformand *Chr. Jensen*.

Udvalget angaaende Kvinders Natarbejde: Fabrikinspektør, Fru *Schou* og Forretningsfører *Andersson* (sidstnævnte som Suppleant i Arbejdergruppen).

Udvalget angaaende Arbejdstiden i Kulminer: Direktør *Ørsted* (med Fuldmægtig *Østerberg* som Suppleant) som Suppleant i Arbejdsgivergruppen.

Udvalget angaaende Konferencens Reglement: Finansminister *Bramsnæs* (med Fuldmægtig *Schaldemose* som Suppleant), Direktør *Ørsted*, der blev valgt til Udvalgets Vicepræsident og Ordfører, samt Næstformand *Chr. Jensen*.

Prøvelse af de delegeredes Fuldmagter.

I Lighed med tidligere Aar blev der paa Initiativ af den internationale Sammenslutning af Fagforeninger nedlagt Protest mod Gyldigheden af den italienske Arbejderrepræsentants Mandat, og Protesten var, som tidligere, motiveret med, at Regeringen havde udnævnt ham efter Indstilling fra de fascistiske Fagforeninger, som ikke kunde anerkendes som frie Fagforeninger.

I Overensstemmelse med Indstillingen fra Udvalgets Flertal (Regerings- og Arbejdsgiverrepræsentanten) blev Mandatet — efter en ret kortvarig Debat i Plenarfor-samlingen — godkendt med 76 Stemmer mod 22.

Der var endvidere protesteret mod den polske Arbejderrepræsentants Udnævnelse, hvilken Protest begrundedes med, at hans Udnævnelse ikke — som foreskrevet i Freds-traktatens Art. 389 — var sket efter Indstilling fra den Arbejderorganisation i Polen, der i største Omfang repræsenterer polske Arbejdere. Ogsaa dette Mandats Gyldighed blev imidlertid godkendt af Konferencen med 90 Stemmer mod 21.

Af den indiske Arbejdsgiverrepræsentant blev der fremsat Protest mod den indiske Regerings Udnævnelse af en af de 3 Raadgivere for den indiske Arbejdsgiverrepræsentant.

Protesten, der blev støttet af 12 indiske Arbejdsgiverorganisationer, var motiveret med, at den paagældende ikke kunde anses for indisk Statsborger, og at han ikke repræsenterede de mest betydende indiske Arbejdsgiverorganisationer. Efter Udvalgets Indstilling godkendte Konferencen dog Mandatet med 75 Stemmer mod 1.